

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2014. szeptember 18.*

„Védjegyek — 89/104/EGK irányelv — A 3. cikk (1) bekezdésének e) pontja — Kizáró, illetve törlési okok — Térbeli védjegy — »Tripp Trapp« állítható gyerekszék — Kizárólag olyan formából álló megjelölés, amely az áru jellegéből következik — Olyan formából álló megjelölés, amely az árunak jelentős értéket kölcsönöz”

A C-205/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2013. április 18-án érkezett, 2013. április 12-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Hauck GmbH & Co. KG**

és

a **Stokke A/S,**

a **Stokke Nederland BV,**

Peter Opsvik,

a **Peter Opsvik A/S**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis (előadó), J.-C. Bonichot és A. Arabadjiev bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. február 26-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Hauck GmbH & Co. KG képviseletében S. Klos, A. A. Quaedvlieg és S. A. Hoogcarspel advocaten,

* Az eljárás nyelve: holland.

- a Stokke A/S, a Stokke Nederland BV, Peter Opsvik és a Peter Opsvik A/S képviselőiben T. Cohen Jehoram és R. Sjoerdsma advocaten,
 - a német kormány képviselőiben T. Henze és J. Kemper, meghatalmazotti minőségben,
 - az olasz kormány képviselőiben G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: M. Salvatorelli avvocato dello Stato,
 - a lengyel kormány képviselőiben B. Majczyna, B. Czech és J. Fałdyga, meghatalmazotti minőségben,
 - a portugál kormány képviselőiben L. Inez Fernandes és R. Solnado Cruz, meghatalmazotti minőségben,
 - az Egyesült Királyság Kormánya képviselőiben M. Holt, meghatalmazotti minőségben, és N. Saunders barrister,
 - az Európai Bizottság képviselőiben F. W. Bulst és F. Wilman, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2014. május 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o., a továbbiakban: védjegyirányelv) 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának értelmezésére irányul.
- 2 A kérelmet a Hauck GmbH & Co. KG nevű, német jog szerint alapított társaság és a Stokke A/S, a Stokke Nederland BV, Peter Opsvik és a Peter Opsvik A/S (a továbbiakban együtt: Stokke és társai) között a Stokke és társai által forgalmazott gyerekszék formáját megjelenítő Benelux védjegy törlése iránti kérelem tárgyában folyamatban lévő peres eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A védjegyirányelv „Kizáró, illetve törlési okok” címet viselő 3. cikke (1) bekezdésének e) pontja a következőképpen rendelkezik:

„A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha a megjelölés

[...]

- e) kizárólag olyan formából áll, amely
 - az áru jellegéből következik, vagy
 - a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges, vagy

- az áru értékének a lényegét hordozza [helyesen: az árunak jelentős értéket kölcsönöz];
[...]

A Benelux egyezmény

- 4 A Hágában 2005. február 25-én aláírt és 2006. szeptember 1-jén hatályba lépett, a szellemi tulajdonról (védjegyek és formatervezési minták) szóló Benelux egyezmény (a továbbiakban: Benelux egyezmény) 2.1 cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Benelux védjegyoltalomban részesíthető megjelölések:

[...]

(2) Ugyanakkor nem részesülhet védjegyoltalomban az olyan megjelölés, amely kizárólag olyan formából áll, amely az áru jellegéből következik, az árunak jelentős értéket kölcsönöz, vagy a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 5 P. Opsvik egy gyerekszékot tervezett „Tripp Trapp” néven. Ez a szék olyan rézsútos támasztékokból áll, amelyekhez a gyerekszék valamennyi eleme kapcsolódik, továbbá „L” alakú támasztékokból és tartóelemekből, amelyek a kérdést előterjesztő bíróság szerint nagyfokú eredetiséget kölcsönöznek a széknek. A szék tervét több díjjal is kitüntették, dicsérő kritikákat kapott, és múzeumokban állították ki. A „Tripp Trapp” székeket 1972 óta Stokke és társai forgalmazták, főként a skandináv piacon, 1995 óta pedig a holland piacon.
- 6 A Hauck gyerekcikkeket gyárt és forgalmaz, illetve értékesít, köztük az általa „Alpha” és „Beta” névvel jelölt két széket.

- 7 1998. május 8-án a Stokke A/S a „Tripp Trapp” gyerekszék formai megjelenésére térbeli védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Benelux Szellemi Tulajdon Hivatalánál. A védjegyet „székek, különösen gyerekszékek” vonatkozásában a nevére lajstromozták, és az az alábbiakban ábrázolt formára vonatkozik:

- 8 Németországban a Stokke és társai és a Hauck között folyamatban lévő másik eljárásban az Oberlandesgericht Hamburg (hamburgi tartományi legfelsőbb bíróság) jogerős ítéletével megállapította, hogy a „Tripp Trapp” szék a német jog szerint szerzői jogi oltalmat élvez, és hogy az „Alpha” szék sérti e szerzői jogot.
- 9 Hollandiában a Stokke és társai keresetet indítottak a Rechtbank 's-Gravenhage (hágai elsőfokú bíróság) előtt, azt állítva, hogy az „Alpha” és a „Beta” székek Hauck általi gyártása és forgalmazása a „Tripp Trapp” székekhez fűződő szerzői jogokat, valamint Benelux védjegyüket sérti, és e bitorlás miatt kártérítést követeltek. A Hauck viszontkereset keretében a Stokke A/S által bejelentett Tripp Trapp Benelux védjegy törlését kérte.
- 10 A Rechtbank 's-Gravenhage nagyrészt helyt adott a Stokke és társai kérelmeinek, amennyiben azok a hasznosítási jogaikon alapultak. Helyt adott viszont az említett védjegy törlése iránt előterjesztett kérelemnek is.

- 11 A Hauck e határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő a Gerechtshof te's-Gravenhage (Hollandia) előtt. A Gerechtshof ítéletében megállapította, hogy a „Tripp Trapp” szék szerzői jogi oltalmat élvez, és hogy az „Alpha” és a „Beta” szék ezen szerzői jogi oltalom körébe tartozik. A Gerechtshof te's-Gravenhage ezért megállapította, hogy a Hauck az 1986 és 1999 között megsértette a Stokke és társai szerzői jogait.
- 12 A Gerechtshof te's-Gravenhage azonban úgy ítélte meg, hogy a „Tripp Trapp” szék tetszetős formai megjelenése a szóban forgó árunak jelentős értéket kölcsönöz, és hogy a formája az áru – egy biztonságos, kényelmes és minőségi gyerekszék – jellegéből következik. Ezért a Gerechtshof te's-Gravenhage szerint a vitatott védjegy kizárólag olyan formából álló megjelölés, amelyre a védjegyrányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának első és harmadik francia bekezdésében foglalt kizáró, illetve törlési okok vonatkoznak. A Gerechtshof ezért kimondta, hogy a Rechtbank's-Gravenhage jogosan törölte az említett térbeli védjegyet.
- 13 A Hauck a Hoge Raad der Nederlanden (holland legfelsőbb bíróság) előtt felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Gerechtshof te's-Gravenhage ítéletével szemben, a Stokke és társai pedig csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő ebben az eljárásban. A Hoge Raad der Nederlanden elutasította a felülvizsgálati kérelmet, ám úgy ítéli meg, hogy a csatlakozó felülvizsgálati kérelem maga után vonja a védjegyrányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt rendelkezések értelmezésének – a Bíróság ítélezési gyakorlatában eddig még meg nem válaszolt – kérdését.
- 14 E körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
- „1) a) A [védjegyrányelv] 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának [első francia bekezdése] szerinti kizáró, illetve törlési ok esetében, amely szerint a [térbeli] védjegyek nem állhatnak kizárólag olyan formából, amely az áru jellegéből következik, az áru funkciójához nélkülözhetetlen formáról van-e szó, vagy már ilyen formáról lehet szó akkor is, ha az áru egy vagy több olyan alapvető használati jellemzővel bír, amely(ek)et a fogyasztó alkalmasint a versenytársak áruiban is keres?
- b) Hogyan értelmezendő ez a rendelkezés, ha az említett alternatívák egyike sem helytálló?
- 2) a) A [védjegyrányelv] 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának [harmadik francia bekezdése] szerinti kizáró, illetve törlési ok esetében, amely szerint a [térbeli] védjegyek nem állhatnak kizárólag olyan formából, amely az árunak jelentős értéket kölcsönöz, az érintett fogyasztók vásárlási döntésének alapjául szolgáló okról (illetve okokról) van-e szó?
- b) Az előzőekben említett rendelkezés értelmében vett, »az árunak jelentős értéket kölcsön[ző] [formáról]« akkor van csak szó, ha e forma egyéb értékekhez (mint például gyerekszékek esetében a biztonsághoz, a kényelemhez és a az anyagminőséghez) viszonyítva a legfontosabb, illetve leginkább meghatározó értéknek tekintendő, vagy ilyen formáról lehet szó akkor is, ha az áru ezen érték mellett további, szintén jelentősnek tekintendő értékekkel is bír?
- c) A 2. a) és 2. b) kérdésre adandó válasz szempontjából az érintett fogyasztók többségének véleménye releváns-e, vagy a nemzeti bíróságok megállapíthatják, hogy már a fogyasztók egy részének véleménye is elegendő ahhoz, hogy az érintett értéket az előzőekben említett rendelkezés értelmében »jelentősnek« tekinthessük?
- d) Amennyiben a 2. c) kérdésre az utóbbi választ kell adni: milyen követelményt kell támasztani a fogyasztók érintett részének körével szemben?

- 3) Úgy kell-e értelmezni a [védjegyirányelv] 3. cikkének (1) bekezdését, hogy az e) [pontban] említett kizáró ok akkor is fennáll, ha a [térbeli] védjegy olyan megjelölést tartalmaz, amelyre az [első francia bekezdés] alkalmazandó, és amely egyébként a [harmadik francia bekezdés] hatálya alá tartozik?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdéstről

- 15 A kérdést előterjesztő bíróság első kérdése lényegében arra irányul, hogy a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának első francia bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezés szerinti kizáró okot csak az olyan megjelölésre kell alkalmazni, amely kizárólag olyan formából áll, amely az áru funkciójához nélkülözhetetlen, vagy olyan megjelölésre is, amely kizárólag olyan formából áll, amely az áru egy vagy több olyan alapvető használati jellemzőjével rendelkezik, amely(ek)et a fogyasztó alkalmasint a versenytársak áruiban is kereshet.
- 16 E rendelkezés szerint a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha a megjelölés kizárólag olyan formából áll, amely az áru jellegéből következik.
- 17 A Bíróság korábban már kimondta, hogy a védjegyirányelv 3. cikkében felsorolt különböző kizáró okokat a mögöttük meghúzódó közérdek tükrében kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 25–27. pont, valamint Philips-ítélet, C-299/99, EU:C:2002:377, 77. pont).
- 18 E tekintetben a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának második francia bekezdésével kapcsolatban a Bíróság kimondta, hogy az e rendelkezésben foglalt kizáró okok annak elkerülését célozzák, hogy a védjegyoltalom a jogosult számára monopóliumot nyújtson olyan műszaki megoldásokra vagy az áru olyan használati jellemzőire, amelyeket a fogyasztó a versenytársak áruiban is kereshet (Philips-ítélet, EU:C:2002:377, 78. pont, és a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet [HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.] 7. cikke (1) bekezdésének e) pontjával kapcsolatban, amely rendelkezés megegyezik a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjával: Lego Juris kontra OHIM ítélet, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 43. pont).
- 19 A pusztán funkcionális, illetve az árunak jelentős értéket kölcsönző formák lajstromozásának a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának második, illetve harmadik francia bekezdésében foglalt tilalmának közvetlen célja annak elkerülése, hogy a védjegy által nyújtott kizárólagos és állandó jog olyan más jogok időkorlátozás nélküli fenntartását eredményezze, amelyek fennmaradásának időtartamát az uniós jogalkotó korlátozni kívánta (lásd ebben az értelemben: Lego Juris kontra OHIM ítélet, EU:C:2010:516, 45. pont).
- 20 Ahogyan a főtanácsnok indítványa 28. és 54. pontjában rámutatott, meg kell állapítani, hogy a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának első francia bekezdésében foglalt kizáró ok ugyanarra a célra irányul, mint az e rendelkezés második és harmadik francia bekezdésében foglalt kizáró okok, következésképpen az első francia bekezdést ugyanígy kell értelmezni.
- 21 Következésképpen a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontja első francia bekezdésének helyes alkalmazása megköveteli, hogy az érintett megjelölés alapvető jellemzőinek, azaz a megjelölés legfontosabb elemeinek meghatározását esetről esetre, a megjelölés által keltett összbenyomás vagy a megjelölést alkotó egyes elemek egymás után történő vizsgálata alapján elvégezzék (lásd ebben az értelemben: Lego Juris kontra OHIM ítélet, EU:C:2010:516, 68–70. pont).

- 22 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának első francia bekezdésében foglalt kizáró ok nem alkalmazható olyan forma védjegyként való lajstromozása esetén, amelyben egy másik, az áru fő funkciójához szorosan nem kapcsolódó – például díszítő vagy fantázia szülte – elem jelentős, illetve alapvető szerepet játszik (Lego Juris kontra OHIM ítélet, EU:C:2010:516, 52. és 72. pont).
- 23 Így az említett rendelkezés első francia bekezdésének olyan értelmezése, amely szerint ez a francia bekezdés csak az olyan megjelölésre alkalmazható, amelyik kizárólag olyan formából áll, amely az adott áru funkciójához nélkülözhetetlen, és így nem enged teret az érintett gyártónak az érdemi személyes hozzájárulásra, nem teszi lehetővé, hogy az ebben a francia bekezdésben foglalt kizáró ok teljes mértékben betöltse a célját.
- 24 Ez az értelmezés ugyanis azt eredményezné, hogy ez a kizáró ok csak az ún. természetes árukra vonatkozna, amelyek nem helyettesíthetők, illetve az ún. szabványosított árukra, amelyek formáját szabvány határozza meg, miközben azokat a megjelöléseket, amelyek ilyen áruból származó formákból állnak, megkülönböztető képességük hiánya miatt nem lehetne lajstromoztatni.
- 25 Ellenkezőleg, a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának első francia bekezdésében foglalt kizáró ok alkalmazása során figyelembe kell venni azt, hogy „az áru jellegéből következő forma” fogalmából az következik, hogy főszabály szerint az olyan formák esetében is meg kell tagadni a lajstromozást, amelyek alapvető jellemzői szorosan kapcsolódnak az áru fő funkciójához, illetve funkcióihoz.
- 26 Miként a főtanácsnok indítványa 58. pontjában is ismertette, hogyha ezeket a jellemzőket egyetlen gazdasági szereplő számára tartanak fenn, akkor a versenytárs vállalkozások nem adhatnának áruiknak olyan formát, amely az áruk használatához célszerű lenne. Ezen túlmenően azt is meg kell állapítani, hogy olyan alapvető jellemzőkről van szó, amelyeket a fogyasztó a versenytársak áruiban is kereshet, mivel ezek az áruk azonos vagy hasonló funkciót töltenek be.
- 27 Következésképpen az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának első francia bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés szerinti kizáró ok alkalmazható az olyan megjelölésre, amely kizárólag olyan formából áll, amely az áru egy vagy több olyan alapvető, az áru fő funkciójához, illetve funkcióihoz szorosan kapcsolódó használati jellemzőjével rendelkezik, amelyet a fogyasztó alkalmasint a versenytársak áruiban is kereshet.

A második kérdésről

- 28 A kérdést előterjesztő bíróság második kérdése lényegében arra irányul, hogy a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának harmadik francia bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezés szerinti kizáró ok alkalmazható olyan megjelölésre, amely kizárólag olyan formából áll, amely több olyan jellemzővel bír, amelyek különböző jelentős értékeket kölcsönözhetnek az árunak, és hogy ennek megítélése során figyelembe kell-e venni azt, ahogyan a célzott vásárlóközönség az áru formáját észleli.
- 29 Az előzetes döntésre utaló határozatból megállapítható, hogy a Hoge Raad der Nederlanden azért támaszt kétségeket az említett rendelkezés értelmezését illetően, mert szerinte a „Tripp Trapp” szék formája jelentős esztétikai értéket kölcsönöz a széknek, ugyanakkor ez az áru más olyan – biztonsági, kényelmi és minőségi – jellemzőkkel is bír, amelyek jelentős értéket kölcsönöznek az áru funkciójának.
- 30 E tekintetben az, hogy a forma olyannak minősül, mint amely jelentős értéket kölcsönöz az árunak, még nem zárja ki, hogy az áru egyéb jellemzői is jelentős értéket kölcsönözhetnek az árunak.

- 31 Ezért az annak elkerülésére irányuló cél, hogy a védjegy által nyújtott kizárólagos és állandó jog olyan más jogok időkorlátozás nélküli fenntartását eredményezze, amelyek fennmaradásának időtartamát az uniós jogalkotó korlátozni kívánta, megköveteli azt – ahogyan erre a főtanácsnok indítványa 85. pontjában rámutatott –, hogy a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontja harmadik francia bekezdésének alkalmazása ne legyen automatikusan kizárt abban az esetben, amikor az érintett áru esztétikai funkcióján kívül más alapvető funkciókat is biztosít.
- 32 Az „árunak jelentős értéket kölcsön[ző] [forma]” fogalma ugyanis nem korlátozható a kizárólag művészi vagy díszítő értékkel rendelkező formára, vállalva ezzel azt, hogy nem tartoznak bele azok az áruk, amelyek valamely fontos esztétikai elemükön felül alapvető funkcionális jellemzőkkel is bírnak. Ez utóbbi esetben a védjegy által a jogosult számára biztosított jog monopóliumot adna az áruk alapvető jellemzőire, ami meggátolná azt, hogy az említett kizáró ok teljes mértékben betölthesse a célját.
- 33 Ezenkívül a célzott vásárlóközönség befolyásával kapcsolatban a Bíróság rámutatott arra, hogy a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja által érintett esettel szemben, ahol a célzott vásárlóközönség észlelését kötelező jelleggel tekintetbe kell venni, mivel alapvető fontosságú annak meghatározásához, hogy a védjegyként történő lajstromozás céljából benyújtott megjelölés lehetővé teszi-e az érintett áruk vagy szolgáltatások egy meghatározott vállalkozástól származóként történő megkülönböztetését, az említett cikk (1) bekezdésének e) pontja nem ír elő ilyen kötelezettséget (lásd ebben az értelemben: Lego Juris kontra OHIM ítélet, EU:C:2010:516, 75. pont).
- 34 A megjelölésnek az átlagos fogyasztó általi, feltételezett észlelése nem döntő tényező ez utóbbi rendelkezés harmadik francia bekezdésében foglalt kizáró ok alkalmazása keretében, az legfeljebb az értékelés hasznos eleméül szolgálhat az illetékes hatóság számára a megjelölés alapvető jellemzőinek meghatározása során (lásd ebben az értelemben: Lego Juris kontra OHIM ítélet, EU:C:2010:516, 76. pont).
- 35 E tekintetben – ahogyan a főtanácsnok indítványának 93. pontjában ismertette – számításba jöhetnek még további értékelési elemek, mint például az árukategória jellege, az adott forma művészi értéke, a formának az érintett piacon általában fellelhető többi formához képest sajátos jellege, a hasonló árukhoz viszonyított feltűnő árkülönbség, illetve az olyan reklámstratégia kidolgozása, amely elsősorban a szóban forgó áru esztétikai jellemzőit helyezi előtérbe.
- 36 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának harmadik francia bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés szerinti kizáró ok alkalmazható olyan megjelölésre, amely kizárólag olyan formából áll, amely több olyan jellemzővel bír, amelyek különböző jelentős értékeket kölcsönözhetnek az árunak. Az, ahogyan a célzott vásárlóközönség a formát észleli, a szóban forgó kizáró ok alkalmazhatóságának eldöntésénél csak az egyik értékelési elemnek minősül.

A harmadik kérdésről

- 37 A kérdést előterjesztő bíróság harmadik kérdése lényegében arra irányul, hogy a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezés első és harmadik francia bekezdésében foglalt kizáró okok együttesen alkalmazhatók.
- 38 E rendelkezés alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha kizárólag olyan formából áll, amely az áru jellegéből következik, a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges, vagy az árunak jelentős értéket kölcsönöz.
- 39 Ebből a megfogalmazásból egyértelműen kitűnik, hogy az említett rendelkezésben szereplő három kizáró ok önálló jellegű. Egymás után történő említésükből, valamint a „kizárólag” szó használatából az következik, hogy egymástól függetlenül kell őket alkalmazni.

- 40 Így, ha a védjegyrányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett feltételek közül csak az egyik teljesül, a kizárólag az áru formájából álló megjelölés – vagy akár ennek a formának a grafikus ábrázolása – nem lajstromozható védjegyként (Philips-ítélet, EU:C:2002:377, 76. pont, és Benetton Group ítélet, C-371/06, EU:C:2007:542, 26. pont, harmadik francia bekezdés).
- 41 E tekintetben nincsen jelentősége annak, hogy a megjelölés lajstromozása több kizáró ok alapján is megtagadható lenne, amennyiben a kizáró okok egyike teljes mértékben alkalmazható a megjelölésre.
- 42 Végezetül hangsúlyozni kell – ahogyan indítványának 99. pontjában a főtanácsnok is ismertette –, hogy a védjegyrányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt három kizáró ok mögött meghúzódó közérdek akadályát képezi a lajstromozás megtagadásának, ha a három kizáró ok közül egyik sem alkalmazható teljes mértékben.
- 43 Ilyen körülmények között a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a védjegyrányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés első és harmadik francia bekezdésében foglalt kizáró okokat nem lehet együttesen alkalmazni.

A költségekről

- 44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának első francia bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés szerinti kizáró ok alkalmazható az olyan megjelölésre, amelyik kizárólag olyan formából áll, amely az áru egy vagy több olyan alapvető, az áru fő funkciójához, illetve funkcióihoz szorosan kapcsolódó használati jellemzőjével rendelkezik, amelyet a fogyasztó alkalmasint a versenytársak áruiban is kereshet.**
- 2) **A 89/104 első irányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának harmadik francia bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés szerinti kizáró ok alkalmazható olyan megjelölésre, amelyik kizárólag olyan formából áll, amely több olyan jellemzővel bír, amelyek különböző jelentős értékeket kölcsönözhetnek az árunak. Az, ahogyan a célzott vásárlóközönség a formát észleli, a szóban forgó kizáró ok alkalmazhatóságának eldöntésénél csak az egyik értékelési elemnek minősül.**
- 3) **A 89/104 első irányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés első és harmadik francia bekezdésében foglalt kizáró okokat nem lehet együttesen alkalmazni.**

Aláírások